

او اخترشناس آغازینی از یونان بود. اگلانیس به گونه ای باورنکردنی در پیش بینی زمان و جایگاه رخداد مانگرفت (ماه گرفتگی) مهارت داشت. توانایی او شاید نتیجه ی پَرهانش یا مطالعه چرخه ی "مثن" یا دوره ی پیرامون ۱۹ سال، بود. پس از این دوره ۱۹ ساله، سیمایا یا اهله مانگ (گوی ماه) در زمان یکسانی از سال در آسمان جای می گیرند. بسیاری می اندیشیده که او یک بانوی جادوگر است. چون به نظر می رسید که او دانش اخترشناسی خود را بکار می برده تا مانگ را از آسمان "ناپدید" کند.

سده ی دوم و نخست پیش از میلاد

او فیلسوف نوپلاتونمند (افلاطونی نو = آمیخته ای از ایده های افلاطون و رموز روانی)، اخترشناس، و مزداهیكدان (ریاضیدان) یونانی بود. هایپیشیا به عنوان یکی از مَهینترین اندیشمندان، مزداهیكدان، و ستاره شناسان زمان خود باز شناخته شده است. پدرش سرپرست یک آموزشگاه برجسته بوده و خود نیز به عنوان ستاره شناس و مزداهیكدان شناخته شده است. سهم هایپیشیا به گردآوری در این زمینه های دانشی بر کارهای آپولونیوس و دایفنتوس و بازنگری آرایه ها یا جداول اخترشناسی باز می گردد. او یک آموزگار و آموختار نامور بوده و شنوندگان بسیاری برای شنیدن سخنرانی او گرد می آمدند. هایپیشیا دچار مرگ سورا یا بازور گردید و به گونه ی وحشیانه ای کشته شد.

نزدین ۳۵۵ تا ۴۱۵ میلادی

ملکه ساوندوک شیلا، ملکه کره ای به عنوان فرمانروای ۲۷ ام سرزمین شیلا، یکی از سه قلمرو پادشاهی کره بود. کارراه ها و سرمایه گذاری های او گسترش بزرگی نه تنها در اخترشناسی، بلکه در سایر زمینه های دانش و فرهنگ به ارمغان آورد. در طول فرمانروایی خود، ملکه ساوندوک نپاهشگاه چمسهونگدا را بنا نهاد. این نپاهشگاه (رصدخانه) که هنوز پابرجا بوده، ساختمانی با بلندی ۹ متر و دیرینترین نپاهشگاه اخترشناسی در آسیا است.

ملکه ساوندوک شیلا

نزدین ۵۹۵ تا ۶۴۷ میلادی

او در شهر حلب که اینک در هُودر(شمال) کشور سوریه جای دارد، می زیست. اُسترلابی، اخترشناس و سازنده اُسترلاب ها بود. اُسترلاب ابزار باستانی اخترشناسی برای پیش بینی حرکات اجسام در آسمان، مانند خورشید، مانگ و ستارگان است. مریم دختر یکی دیگر از سازندگان اُسترلاب بود و بر طراحی و ساخت اُسترلاب و تولید ابزارهایی که قادر به محاسبات و پیش بینی های دقیق باشند، تسلط داشت. او توسط نخستین امیر حلب در سوریه، سیف الدوله، برای ساخت این ابزارها استخدام گردید.

مریم اُسترلابی

سده ی دهم میلادی

دانشمند و نویسنده دانمارکی که در زمینه های اخترشناسی، باغبانی، شیمی، و پزشکی کار می کرد. او در یک خانواده اشرافی به دنیا آمد. سوفیا براهه خواهر کوچکتر اخترشناس نامور تیکو براهه بود و اغلب برادرش را با نپاهشهای اخترشناسی کمک می کرد. و کار او به گسترش نگره ی مدارهای اپاختران (سیارات) تیکو یاری رساند. او همچنین نپاهشهایی از دُنباله دارها و گرفتهها را انجامید.

۱۵۵۹ تا ۱۶۴۳ میلادی

او در ژرمنی به دنیا آمد. کارولین هرشل به عنوان نخستین بانوی اخترشناس پیشه کار در نظر گرفته شده است. او چندین دنباله دار، یک خوشه ستاره ای باز و ۱۴ میخ (سحابی) را پدوارید (کشف کرد). او از نزدیک با برادرش سر ویلیام هرشل کار می کرد. او در ساخت و ساز ابزارهای اخترشناسی، فهرست بندی ستارگان و انجام محاسبات به ویلیام یاری می نمود. او به عنوان دستیار برادرش، از جورج سوم پادشاه انگلستان، دستمزد دریافت می کرد. انجمن پادشاهی اخترشناسی مدال زرینی به او پاداش داد.

کارولین هرشل

۱۷۵۰ تا ۱۸۴۸ میلادی

ونگ ژنی اخترشناس، مزداهیكدان، شاعر، و پژوهنده ستوده ی چینی بود. او مقالاتی را در هموگانها (اعتدالها) و پیوند میان مانگرفت ها و خورگرفت ها نوشت. او پیرامون حرکت خورشید، مانگ، و زمین پژوهید و آزمونهای نوآورانه پدید آورد تا نگره های خود را اثبات کند. ونگ ژنی همچنین یک شاعر موفق بوده و ۱۳ جلد شعر، پیش درآمدها، و پسنوشتارهای ادبی منتشر نمود.

ونگ ژنی

۱۷۶۸ تا ۱۷۹۷ میلادی

کاترینا اسکارپلینی

کاترینا اسکارپلینی اخترشناس و هواشناس ایتالیایی بود. او به عنوان دستیار عمویش در نپاهشگاه اخترشناسی دانشگاه ساپینزا در شهر رُم کار می کرد. او همراه با شوهرش، بنیانگذار و سردبیر "کوریسپونزا ساینتیفیکا" بود. این بولتن پیامنامه ای از نپاهشگاه او و دیگر سازمانهای پژوهشی از پدوارش های (اکتشافات) دانشیک را منتشر می کرد. او یک ایستگاه هواشناسی در شهر رُم بنیان نهاد.

كاترينا اسكارپائینی

۱۸۰۸ تا ۱۸۷۳ میلادی

هنریتا سوان لیویت

هنریتا سوان لیویت اخترشناس آمریکایی بود. او در نپاهشگاه کالج هاروارد تحت عنوان "رایانگر (کامپیوتر)" برای اندازه گیری و فهرست بندی روشنایی ستارگان کار می کرد. پس زمینه اشرافی خانوادگی به او اجازه داد تا او به تیم در هاروارد برای نخستین بار به عنوان یک داوطلب بپیوندد. او رابطه ی بین تابندگی و دوره ی گردش مداری ستارگان ورتنده (متغیرهای) کیکاووسی را کشف کرد. این ستارگان ورتنده، ستارگانی بوده که در یک دوره زمانی ویژه روشن و سپس تیره تر می شوند. یافته های او چون نخستین "شمع استاندارد"، راهی پیشرو بر ستاره شناسان گشود تا آنان بتوانند فاصله های کهکشانی را با کمک از اندازه گیری های معلوم تابندگی و فاصله ستارگان اندازه گیرند. برپایه ی کار هنریتا سوان لیویت، ادوین هابل وجود کهکشانهای دیگر فراسوی کهکشان راه شیری را پدیدار ساخت.

هنريتا سوان ليويت

۱۸۶۸ تا ۱۹۲۱ ميلادی

سیسیلیا پین-گاپوشکین

سیسیلیا پین گاپوشکین در انگلستان در یک خانواده تراز بالا زاده شد و اخترشناس آمریکایی بود. پایان نامه دکترای او تحت عنوان "جو ستاره ای - سهمی در مطالعه نپاهشی از دمای بالا در لایه های واگردان ستارگان" منتشر گشت. در این پایان نامه، سیسیلیا پین گاپوشکین نه تنها نشان داد که ستارگان بیشتر از هیدروژن و هلیوم ساخته شده، ایده ای بود که همرایان دانشیک آن زمان را به چالش می کشید؛ ولی او همچنین نشان داد که ستارگان را می توان بر پایه ی دمایشان دسته بندی نمود. بیش از این، کار او در زاستار (طبیعت) ستارگان ورتنده (متغیر)، شالوده ای برای فهم کنونی این اجسام در اخترشناسی بنا نهاد.

سيسيليا پين-گيوشكين

۱۹۰۰ تا ۱۹۷۹ ميلادی

پاریس پیشمیش، اخترشناس ارمنی - مکزیکی بود که در بسیاری از زمینه ها جزو نخستینها گشت. چون او نخستین بانویی بود که درجه دکترا از دانشکده دانش در دانشگاه استانبول را بدست آورد و نخستین اخترشناس پیشه کار در کشور مکزیک شد. او یکی از نخستین اخترشناسانی بود که خوشه های ستارگان جوان را با کمک فن نورسنجی مطالعه کرد. کار او در زمینه ساختار کهکشانی به کاتالوگی شامل بیش از ۲۰ خوشه باز و ۲ خوشه کروی انجامید. او بیش از ۱۰۰ مقاله منتشر نمود.

پاریس پېشمیش

۱۹۱۱ تا ۱۹۹۹ میلادی

روبی ویولت پین اسکات

روبی ویولت پین اسکات، پیشگام در زمینه اخترشناسی رادیویی، در استرالیا زاده شد و نخستین بانوی اخترشناس رادیویی در کشورش گردید. پژوهشهای او بر نوفه های خورشیدی کانونیده بود، به ویژه در پیوند با "هورلک ها" (لکه های خورشیدی) یا مناطق روی خورشید که تیره تر به نگر می رسند. پژوهشهای او نقش مرکزی در پدوارش (کشف) گونه های نوینی از "هوربلیک ها" داشت. گسیل انرژی از "هورتاج" (تاج خورشیدی)، و شالوده هایی در پژوهشهای مزدهایک در اخترشناسی رادیویی بنیان نهاد. او با همراهی جو پاوسی و لیندسی مک کریدی، پیوند میان هورلک ها و افزایش گسیلهای رادیویی از خورشید را نشان داد.

روبی ویولت پین اسکات

۱۹۱۲ تا ۱۹۸۱ میلادی

ورا روبین

کار این اخترشناس آمریکایی نوآور وجود ماده تاریک را تایید کرد. ورا روبین پژوهشهای بر دینامیک کهکشان‌ها نمود و برخی از نخستین آویشه‌ها (شواهد) برای درآمیزش (ادغام) کهکشان‌ها فرآورد. در هنگام کار با کنت فورد، اخترشناسی که یک بیناب سنج پیشرفته (طیف سنج یا ابزاری که نور را به بخشهای تشکیل دهنده آن می‌شکند) پدید آورد، ورا روبین پدوارید (کشف کرد) که ستارگان در مرکز و در لبه کهکشان اندرودما با تندی یا سرعت همانندی می‌چرخند. این باشا، وجود ماده‌ای "نگهدارنده" ای را می‌رساند که سرعت ستارگان در مدارهای مناطق بیرونی کهکشان را می‌کاهد. نپاهشهای او، وجود جرم نادیدنی در کیهان یا ماده تاریک را تایید نمود. کار ماندگار او در پیام نامور روزنامه‌ی نیویورک تایمز با عنوان "میزبان‌داری تغییری در مقیاس کوپرنیکی" در نگره کیهانشناسی توضیح داده شد.

ورا روبین

۱۹۲۸ تا ۲۰۱۶ میلادی

عارف قفطان یک اخترشناس پیشگام عراقی بود. او در انگلستان و ایالات متحده آمریکا آموزش دید و دکترای خود را در هاروارد به دست آورد. او جزو نخستین اخترشناسان رادیویی در ایالات متحده آمریکا بود. در نپاهشگاه اخترشناسی رادیویی نفانی یا ملی (نارن NRAO)، شخصیت نیرومند و شوخ طبعی او نامور بود. او سپس در دانشگاه ایالتی نیویورک در شهر آلبانی آموزش داد و برپایی یک نپاهشگاه اخترشناسی در عراق را آغاز نمود. با وجود چالش ها، او نقش کلیدی در گواش یا گسترش این نپاهشگاه داشت. ولی در نتیجه ی سیاست های درونی و جنگ ایران و عراق منجر به استعفا گردید و سرانجام پروژه نابود گشت. او پیشه ی دانشگاهی خود را در ایالات متحده آمریکا دنبال کرد و در سازمان های جهانی فضایی، نمایندگی عراق را برعهده گرفت. قفطان قاسم در شهر الکساندریای ویرجینیا درگذشت و ماندسار و میراثی از فرامادی در اخترشناسی و کشورش برجای نهاد.

ہی عارف قفطان قاسم

۱۹۲۸ تا ۲۰۲۰ میلادی

جاسلین بل برنل

او در ایرلند هودری (شمالی) به دنیا آمد. جاسلین بل برنل هستایی
تپارها را پدوارید (کشف کرد). تپار جسمی در اخترشناسی بوده که
جرم بیشتری نسبت به خورشید داشته و از خود نور گسیل کند، ولی
ستاره نیست. او هستایی تپارها را هنگام پرهانش یا مطالعه کارهای
درجه دکتری خود در دانشگاه کمبریج، پدوارید. با وجود این پدوارش
(کشف) او، سرپرست برنامه ی دکترای بل برنل بیشتر ارجه یا اعتبار
را برای کار او و حتی پاداش نوبل بر پایه ی آن پدوارش را برگرفت.
او پیشه ی برجسته ای داشت و به عنوان یک پژوهشگر و آموختار
فعالیت داشت و نیز سرپرست انجمن همایونی اخترشناسی و اندریستان
یا موسسه میاویک (فیزیک) بود.

جاسلین بل برنل

زاده ی ۱۹۴۲ میلادی

پزشک و فضانورد آمریکایی. مای جمیسون پیش از آنکه فضانورد شود، در کِرفش (گونه ای ارتش سازمانیده) صلح به عنوان افسر پزشکی در سیرالئون و لیبِریا بود. او به عنوان نخستین بانوی سیاه پوست در فضا شناخته شده است. او ویژستار (متخصص) گسیلان فضاناو اندوور بود و نزدیک ۸ روز در مدار به دور زمین گذراند. پس از کار خود در ناسا، او چندین شرکت گوناگون و بنیاد دوروتی جمیسون را برای ارتقا آموزش (بدج DJF)، در کار بر روی آموزش دتام یا STEM و پتارپذیری برپا داشت. او یکی از اعضای سازمانهای گوناگون دانش چون انجمن پزشکی آمریکا (اپا AMA)، هزانه شیمی آمریکا (هشآ ACS)، انجمن زوگردانان (کاوَشگران) فضایی (ازف ASE)، و انجمن پیشرفتمان دانش آمریکا (اپدآ AAAS) است.

مای جمیسون

زاده ی ۱۹۵۶ میلادی

واندا دیاز مرسد

دیاز مرسد در پورتوریکو به دنیا آمد و بینایی خود را نخستین سالهای دهه ی دوم زندگی به راین (دلیل) عوارض ناشی از تخریب شبکه چشم دیابت، از دست داد. او برای آنکه این موضوع مزاحم روش کار پیشه در اخترشناسی نشود، راه های نویی برای پرهانش و مطالعه تابش ستارگان بدون تکیه بر بیناییش یافت. او دریافت که می تواند از گوشه‌هایش برای آشکار نمودن الگوها در داده های رادیویی ستارگان کمک گیرد که اغلب در نمایش دیداری و گرافیک برپوشانده می شوند. واندا بیشتر برای کمکگیری از روش سداگذارش (sonification)، در تبدیل داده های اخترشناسی بسیاری به صدا شناخته شده است. واندا دیاز مرسد بر آگاهانیدن و آزمایش روش سداگذارش برای کاربرد در پیشه اخترشناسی افزارمند بود.

واندا دياز مرسد

زاده ی ۱۹۸۲ میلادی

او یک اخترشناس سیلزی (سیلیزا سرزمین تاریخی که امروزه بخش بزرگی از کشور لهستان، بخشهای کوچکی از چک و ژرمنی را شامل است) بود و ارجمندترین اخترشناس بانو از دوران نوین نخستین دانش بود. او آموزش بسیاری داشت و چندین زبان را می دانست.

او نویسنده کتاب "کیهان مهرآگین (Urania Propitia)" بود، در آن جداول نو و راه حل کارین ساده تری برای پاسخ قانون دوم کپلر در تعیین نِش یا جایگاه یک اپاختر (سیاره) در مسیر مدار کژهون (بیضوی) اش فراورد. ماریا کونیتز چندین سال مکاتباتش را با یوهانس هولیوس و اخترشناس فرانسوی اسمعیل بولاد نگهداشت.

ماريا كونيتز

۱۶۱۰ تا ۱۶۶۴ میلادی

الیزابت کوپمن هولیوس یک اخترشناس از گدانسک، لهستان، دختر یک بازرگان ثروتمند از هلند بود. او فرهیخته، چندین زبان را دانسته، و علایق دانشیک گسترده ای داشت. او در سن ۱۶ سالگی با یوهانس هولیوس ۵۲ ساله ازدواج کرد. او همراه با شوهرش نپاهشهای اخترشناسی و پژوهشی نمود و در طراحی نپاهشگاه گدانسک همکاری داشت. او با بسیاری از دانشمندان اروپایی مکاتبه می نمود. پس از مرگ هولیوس، او کارشان را تکمیل و چاپ نمود، که یک اتلس زیبا از هماختران (صورفلکی) و آرایگانی از ۱۵۶۴ ستاره و نپهش یا جایگاه آنها بود.

اليزابت كوپمن هوليس

١٦٤٧ تا ١٦٩٣ ميلادى

او پی زیستشناس (متخصص در سیستم عصبی)، اخترزیستشناس لهستانی، بنیانگذار آزمایشگاه های لهستانی برای شبیه سازی گسیلان های فضایی آنالوگ، و فعال اجتماعی بود. او توسط سازمان نفعان (ملل) بانوان، نامزد ارجمند سازمان ملل متحد برای دریافت "برافراشت و برافراخت پاداش دیگر RROA" شد. او سرپرست گروه آگاهانش یونیورسه یا دانشگاه فضایی اروپایی برای زمین و هومنگانی (انسانیت) است. و عضو شورای دانش در مرکز فناوری فضایی از دانشگاه دانش و فناوری (AGH) کراکو لهستان، انجمن اخترشناسی نو (ANA)، مرکز پژوهش جهانی (WRC)، گروه ویژستار زیستگاه های فضایی در سازمان جهانی فضانوردی فدراسیون فضانوردی جهانی (IAF)، و آژانس فضایی خصوصی والس مارینریس (VM) می باشد.

آگاتا کولودزیچیک

زاده ی ۱۹۸۱ میلادی